

А самодерjeц-атъ Ираклій проводи, тѣ иска да направи миръ съ Хосроа, а той поиска отъ Ираклія, да сѧ отрече отъ вѣра-та Христова, и да сложи на Мидра, сирѣчъ на слѣнце-то, на кое-то сложаха Персіани-те. И отъ това разомъ Ираклій невозможность-тѣ на мир-атъ, и сѧ помоли Богъ, да мѣ помогни, па послѣ сѧ впосна съ войнѧ-тѣ си на непрѣятель-атъ, и въ пѣрвый-атъ бой побѣди совсамъ Персіаны-те. И войницы-те кѫто сѧ удѣшевлиха отъ това, виха сѧ послѣ съ непрѣятелите четыры години непрестанно, и разораваха градовы, и огнины-те храмовы на огнь предаваха. Най послѣ Ираклій кѫто сѣбра войскъ-тѣ си, и ижъ удѣшевли съ Храбры рѣчи, начна да прави пресудно сраженїе, кое-то сѧ продолжи отъ заранта до кечерь-та, гдѣто сѧ побѣдиха Персы-те всеконечно, а Хосрой побѣгна, и кѫто додѣ въ Ктисофонта разболаса. И понеже искаше да остави наследника помалкій-атъ си сынъ, поголѣмый-атъ сѧ повдигна, тѣ зѣкла и него и сынове-тѣ мѣ. И кѫто ст҃на Господарь надѣ Персіаны-те, упрѣятелиса съ Иракліемъ, и освободи сичкы-те заробины Христіаны, и патріархъ-атъ Захарія; предади же и честный-атъ крестъ заодно съ кобчег-атъ както бѣше запечатанъ, а Ираклій слѣдъ мир-атъ вѣрнася въ Константинополь, и влези въ него торжествено, и носаха честный-атъ крестъ преди него. Послѣ утиди въ Іерусалимъ, и постави крестъ-атъ въ церкви-тѣ на свато вознесенїе, по-